

בבית המשפט העליון

ע"א 3159/19 - א'

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: הרב יקותיאל אבוחצירא

נגד

המשיב: פקיד שומה - היחידה הארצית לשומה

בקשה לעיכוב ביצוע עד להכרעה בערעור על פסק דינו של
בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט מ' אלטוביה)
ב-ע"מ 14-01-9472 מיום 26.2.2019

בשם המבקש: עו"ד דוד קמחין; עו"ד רוברטו חייט

בשם המשיב: עו"ד הילה בז'ה-דולינסקי

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע עד להכרעה בערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט מ' אלטוביה) ב-ע"מ 14-01-9472 מיום 26.2.2019, בקשר לשומות מס שהוציא המשיב למבקש בין השנים 2003 עד 2009.

1. ביום 21.7.2013 עשה המשיב שימוש בסמכותו לפי סעיף 152(ב) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה) לשנות המס 2003-2009, בקבעו בצו את המס שעל המבקש לשלם בגין הכנסותיו. בנימוקיו לקביעת השומה, הסביר המשיב כי מכוח היות המבקש רב מכובד המשמש מנהיג רוחני, התקבלו בידיו ובידי בני משפחתו סכומי כסף שונים אשר שמשו אותם לצרכיהם. מדובר בסכומי כסף משמעותיים, אשר שימשו בין היתר לרכישת נכסים, מימון למעלה מ-100 נסיעות לחו"ל, רכישת כלי רכב ועוד. המשיב מצא כי מכוח קשרי המבקש עם אנשי עסקים והשפעה על ציבור מאמינים, הופק רווח אישי לו ולבני משפחתו אשר יש לראות בו כ"הכנסה" ממשלח יד לפי סעיף 2(1) לפקודה. על המבקש גם הוטל קנס בגין אי ניהול פנקסים לפי סעיף 191 ב לפקודה. על השומות

האמורות ערער המבקש לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו. בעיקר טען המבקש כי סכומי הכסף שהועברו לידיו במשך השנים ניתנו כמחווה של הבעת תודה במישור הרגשי, ואין מקום לחייבם בתשלום מס.

2. בית המשפט המחוזי קיבל בפסק דינו את עמדת המשיבה על פיה הכנסות המבקש הן הכנסות פירותיות ממשלח ידו כמנהיג רוחני וכראש קהילה והן חייבות במס. לצד זאת, קבע בית המשפט המחוזי שיש להפחית מסך ההכנסה שיוחסה למבקש סכומי כסף שונים ובכלל זאת מתנות שקיבל בחתונות ילדיו. בסופו של יום, השומה העדכנית שהוצאה למבקש הועמדה על סך של 5,675,824 ש"ח.

3. ביום 8.5.2019 הגיש המבקש ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, וביום 24.5.2019 הוגשה "בקשה דחופה" לעיכוב ביצוע פסק הדין, זו הבקשה שלפני. המבקש טען כי סיכויי הערעור טובים בשל שגיאות שגגה בית המשפט המחוזי היורדות לשורש הפסק ובעיקר בכך שסיווג מתנות שהועברו מתוך "אמונה" או "חובה דתית" כהכנסות החייבות בתשלום מס. עוד נטען כי שגגה בית המשפט בכך שלא ניכה במסגרת החישוב הוצאות בגין קיומו וקיום בני משפחתו, בכך שלא הופחתו סכומי כסף שונים כדוגמת כספים שהועברו לקהילה ולנוקקים ובכך שהלכה למעשה הושת על המבקש כפל מס. כמו כן ציין המבקש כי חלק נכבד מהחוב כולל בתוכו קנס בגין אי-ניהול ספרים, אף כי בית משפט קבע כי אין להקפיד עם המערער על כך, וכן קנסות ריבית והפרשי הצמדה.

עוד טען המבקש כי מאזן הנוחות נוטה לטובתו נוכח העובדה שאין ברשותו סכומי כסף נזילים, ועל מנת לגייס את הסכום המבוקש עליו למכור דירות שבבעלותו – דירת מגוריו או דירת מגורי בתו. כן ציין המבקש כי ישנן שלוש דירות נוספות הרשומות על שם אשתו, האחת משמשת למגורי כולל לאברכים, השנייה למגורי בנו והשלישית "הרוסה לגמרי" וכאשר שלושתן משועבדות לבנק.

4. מנגד, טען המשיב בתגובתו לבקשה כי הבקשה אינה מגלה עילה לסטייה מהכלל בדבר ביצוע מידי של פסק דין כספי. זאת ועוד, סיכויי הערעור על פסק דינו המפורט והמנומק של בית המשפט המחוזי נוטים במובהק לרעת המבקש. יתר על כן, מהנתונים המצויים בידי המשיב עולה כי המבקש הסתיר מבית המשפט את מלוא המידע בדבר מצבו הכלכלי.

5. דין הבקשה להידחות. על פי תקנה 466 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, אין בהגשת ערעור כשלעצמה כדי לעכב את ביצוע פסק הדין. בית המשפט יורה על עיכוב ביצוע פסק דין רק כאשר הוכיח המבקש כי סיכויי הערעור טובים וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו באופן ברור בהתבסס על תשתית ראייתית מבוססת (ראו למשל: ע"א 7745/09 אטיאס נ' סלומון (26.11.2009)). מבין שני התנאים, ההלכה הפסוקה העניקה לשיקול שעניינו מאזן הנוחות את משקל הבכורה (ראו למשל: ע"א 7898/14 שחאדה נ' רזוק חברה לעבודות בע"מ (13.1.2015)).

6. כאשר מדובר בפסק דין המשית על המבקש חיוב כספי בלבד השתרש הכלל על פיו אין מעכבים ביצוע של פסק דין, שכן הנזק שצפוי להיגרם למבקש כתוצאה מביצוע פסק הדין שניתן נגדו, אינו בלתי הפיך (ע"א 3062/14 חן נ' אוחן (30.7.2014)). בית משפט רשאי לסטות מכלל זה אם הוכיח המבקש כי מצבו הכלכלי של המשיב לא יאפשר השבת המצב לקדמותו, אם יתקבל ערעור המבקש (ע"א 7145/14 פרייס נ' בנק אוצר החייל בע"מ (12.11.2014)).

מקרה זה אינו נמנה על המקרים החריגים בהם יש לעכב ביצוע פסק דין כספי, זאת אף מבלי להידרש לסיכויי הערעור. כאמור, על המבקש לעיכוב ביצוע מוטל הנטל להוכיח שאם יזכה בערעור, לא יוכל לגבות את כספו בחזרה מן התובע, כאשר חשש זה אינו בעל משקל שעה שמול המבקש עומדת המדינה (ע"א 4021/13 משרקי נ' פקיד השומה ירושלים (7.11.2013)). זאת ועוד, בענייננו התנהלותם של המבקש ורעייתו, כמו גם מספר הנכסים שבידיהם, מלמדים על אמידות. ממילא בנסיבות העניין אין כל מקום לטענה כי כתוצאה מביצוע פסק הדין יגרם למבקש נזק בלתי הפיך.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ה באייר התשע"ט (30.5.2019).

ש ו פ ט